

A lengyel hatóságok által nyújtott információk alapján a támogatás visszatéríttetésének a jelentős késedelmét tisztán technikai akadályok mellett a lengyel csődjog rendelkezései okozzák. A lengyel hatóságok megjegyezték, hogy az állami támogatás, amelyről a határozatban szó van, a TB kötelezettségeinek a nem teljesítésében állt, valójában azonban annak leányvállalatai voltak a támogatás kedvezményezettjei. Ebben a helyzetben a TB hivatalosan felelt minden kötelezettségért, beleértve a HB-tól és a BA-tól visszakövetelt összegekért is. A lengyel jogszabályok állítólag nem teszik lehetővé az ilyen követelések leírását, hacsak nem „teljes lehetetlenség” esete áll fenn. Ha e követeléseket bejelentik, a TB csődbiztos köteles ezen adósságokat kifizetni azon összegekkel együtt, amelyeket a leányvállalatoktól követelnek vissza. Amennyiben ezen összegeket visszafizetik, nincs többé jogalap azoknak a HB-val és BA-val szembeni érvényesítésére.

A Bizottság véleménye szerint azonban nem elegendő, hogy a Lengyel Köztársaság minden rendelkezésre álló intézkedést megtegyen. Ezen intézkedéseknek a határozat hatékony és azonnali végrehajtása kell, hogy legyen az eredménye; különben azt feltételezik, hogy a Lengyel Köztársaság nem teljesítette a kötelezettségeit. Egy tagállam megsérti a visszatéríttetési kötelezettségét, ha az általa megtett lépések nincsenek hatással a kérdéses összeg tényleges visszafizetésére.

2009. szeptember 1-jén benyújtott kereset — az Európai Közösségek Bizottsága kontra Lengyel Köztársaság

(C-349/09. sz. ügy)

(2009/C 312/18)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: K. Hermann és M. Simerdova)

Alperes: Lengyel Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Lengyel Köztársaság, mivel nem ültette át az emberi felhasználásra szánt vizsgálati gyógyszerkészítmények, valamint az ilyen termékek gyártási vagy behozatali engedélyezésének tekintetében a helyes klinikai gyakorlat elveinek és részletes iránymutatásainak megállapításáról szóló, 2005. április 8-i 2005/28/EK bizottsági irányelvet ⁽¹⁾, vagy legalábbis nem közölte a Bizottsággal a vonatkozó rendelkezéseket, nem teljesítette az irányelv 31. cikkéből eredő kötelezettségeit;

— a Lengyel Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2005/28/EK irányelv átültetésére előírt határidő 2006. január 29-én lejárt.

⁽¹⁾ HL L 91., 13. o.

Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-444/07. sz., Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise (CPEM) kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2009. június 30-án hozott ítélete ellen a Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise (CPEM) által 2009. szeptember 2-án benyújtott fellebbezés

(C-350/09. sz. ügy)

(2009/C 312/19)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise (CPEM) (képviselő: C. Bonnefoi ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság ítéletét,

— részben vagy teljesen adjon helyt az első fokon előterjesztett kereseti kérelmeknek,

— kötelezze az Európai Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezése alátámasztásául a fellebbező tizenhárom jogalapra hivatkozik, amelyek a 2007. október 4-i, azon bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelmének az Elsőfokú Bíróság általi elutasítására vonatkoznak, amellyel a Bizottság megszüntette az 1999. augusztus 17-i C (1999) 2645 bizottsági határozatban az Európai Szociális Alapból (ESZA) nyújtott támogatást.

Első jogalapjával a fellebbező arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az egyenlő bánásmód elvét, mivel a felek előterjesztéseit nem kiegyensúlyozottan vette figyelembe. Az Elsőfokú Bíróság ugyanis csak arra mutatott rá többször is, hogy a Bizottság elutasítja vagy cáfolja a CPEM érveit, azonban nem tisztázta sem a Bizottság érveit, sem pedig azt, hogy azok milyen módon utasítják el vagy cáfolják a fellebbező érveit, ami aránytalanságot eredményez a vitához kapcsolódó elemek előadásában, és következésképpen az ítéletben történő megítélésükben.

Második jogalapjával a CPEM azt adja elő, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy nem ismerte el a Bizottság „együttes felelősségét”, amennyiben az tisztában volt a felrótt tényekkel, a támogatott projekt végrehajtásának rendszeres ellenőrzése során mégsem hozott intézkedést a támogatási előlegek és hátralékok kifizetésének megakadályozása érdekében. A CPEM-et terhelő, a nyújtott pénzügyi támogatás teljes összegének visszatérítésére vonatkozó kötelezettség ezért megalapozatlan a CPEM által előadott érvekre tekintettel, amelyek alapján a Bizottságnak a létrejött hátrányos helyzetre vonatkozóan legalábbis az együttes felelőssége megállapítható.

Harmadik jogalapjával a fellebbező arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen nem vizsgálta az ellenőrzések jogalapjának megválasztására vonatkozó érveit; ezek az ellenőrzések jogellenesek voltak, mivel másik rendelet alapján kerültek végrehajtásra, mint amely alapján hivatalosan lefolytatták azokat.

Negyedik jogalapjával a fellebbező azt adja elő, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor elfogadhatatlannak nyilvánította a jóhírnevének sérelme miatt benyújtott kártérítési kérelmét. Az OLAF ugyanis már akkor tájékoztatta a helyi sajtót, amikor a CPEM-mel még nem is közölték a visszafizetésről szóló határozatot. Ilyen feltételek mellett ezeknek az információknak a nyilvánosságra hozatala súlyosan sérti az olyan, közérdekű feladatokat ellátó szervezet jóhírnevét, amely nem rendelkezik sem vagyonnal, sem ügyfélkörrel, és kizárólag állami és magánforrásból finanszírozzák.

Ötödik jogalapjával arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot és figyelmen kívül hagyta az arányosság elvét, amikor ügyvédi meghatalmazás hiánya miatt elutasította a személyzetének járó, jelképes összegű kártérítés iránti kérelmet, miközben nem vizsgálta a fellebbező által az OLAF vizsgálóinak és a Bizottság személyzetének felhatalmazására vonatkozóan ismertetett hibákat.

Hatodik jogalapjával a CPEM azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a panasz és az első jogalap vizsgálata terén kizárólag a védelemhez való jog tiszteletben tartását vette figyelembe, holott kifejezetten hivatkozott az alapvető védelmi jogra és az általános jogelvekre.

Hetedik jogalapjával a fellebbező azt adja elő, hogy az Elsőfokú Bíróság ezenkívül tévesen alkalmazta a jogot, amikor a védelemhez való jog tiszteletben tartását arra korlátozta, hogy egy jelentős érdeksérelmet jelentő határozat címzettjeinek lehetőségük volt-e alkalmas módon kinyilvánítani az álláspontjukat. A védelemhez való jog tiszteletben tartásának azonban ennél jóval tágabb értelme van. Ezen túlmenően a jelen ügyben fölöt-

tebb vitatható, hogy az OLAF-fal és a Bizottsággal folytatott vita „alkalmas módon” zajlott-e, és hogy a konkrét ügy valamennyi elemét „gondosan és pártatlanul” vizsgálták-e, csakúgy, mint az, hogy az OLAF nem közölte a CPEM-mel szemben benyújtott panasz tárgyát.

Nyolcadik jogalapjával a fellebbező különösen azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy nem minősül a védelemhez való jog megsértésének, hogy még azelőtt tájékoztatták a sajtót egy szankciót tartalmazó közigazgatási határozat tartalmáról, hogy a kedvezményezettel közölték volna azt.

Kilencedik jogalapjával a CPEM azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen utasította el azt a jogalapját, amely szerint a Bizottság a megtámadott határozat elfogadásához vezető eljárásban nem tartotta tiszteletben a védelemhez való jogot és az ártatlanság vélelmére, a jogbiztonságra, az egyensúlyra és az ellenőrzések semlegességére vonatkozó elveket. Ezeknek az általános jogelveknek a tiszteletben tartását ugyanis nemcsak az adott esetben szankció kiszabását eredményező közigazgatási eljárásban, hanem az előzetes vizsgálati eljárásokban is biztosítani kell.

Tizedik jogalapjával a fellebbező arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy félreértelmezte a nonprofit szervezet francia fogalmát, valamint az ilyen szervezet által a különböző helyi önkormányzatokkal fenntartható és fenntartandó kapcsolatokat. Ezzel megerősítette a Bizottság és az OLAF korábbi tévedését, amelyek a CPEM és a helyi önkormányzatok — köztük Marseille városa — közötti kapcsolatokat súlyos szabálytalanságnak tekintették.

Tizenegyedik jogalapjával a fellebbező azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor kifejtette, hogy a fellebbező szerint nem lehetett volna alkalmazni vele szemben a „Pályázati útmutatót”, és elutasította a fellebbező e vonatkozásban előadott érveit, miközben valójában a fellebbező nem tartotta alkalmazhatatlannak az útmutatót, csupán azt kifogásolta, hogy több különböző változata létezik, ami jogbizonytalanságot és a kontradiktórius eljáráshoz való jog megsértését eredményezi.

Tizenkettedik jogalapjával a CPEM arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság hibásan értelmezte a „beszámítás” fogalmát, mivel átvette a Bizottság jogilag téves érvét, amely szerint ez a kiadásbeszámítási módszer megengedett a „hagyományos” ESZA-keretbe tartozó projektek esetében, viszont tilos a 4255/88 rendelet⁽¹⁾ 6. cikkének (1) bekezdése alapján nyújtott kísérleti projektek keretében.

Tizenharmadik és egyben utolsó jogalapjával a fellebbező végül azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság nem tartotta tiszteletben a jogbiztonság elvét, mivel nem vitatta meg az 1605/2002 rendelet ⁽²⁾ alkalmazhatatlanságára vonatkozó jogalapot, amelyen az OLAF és a Bizottság határozata alapult, jöllehet a tényállás idején az 1977. december 21-i költségvetési rendelet ⁽³⁾ volt hatályban. A CPEM továbbá a Bíróság eljárási szabályzata 47. cikke 1. §-ának második és harmadik bekezdése alapján a tények megvizsgálása érdekében tanúkihallgatást indítványoz.

- ⁽¹⁾ A 2052/88/EGK rendeletnek az Európai Szociális Alap tekintetében történő végrehajtására irányuló rendelkezések megállapításáról szóló, 1988. december 19-i 4255/88/EGK tanácsi rendelet (HL L 374., 21. o.).
- ⁽²⁾ Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 248., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74. o.).
- ⁽³⁾ Az Európai Közösségek általános költségvetéséről szóló 1977. december 21-i költségvetési rendelet (HL L 356., 1. o.), az 1977. december 21-i költségvetési rendeletet módosító 1998. december 17-i 2779/98/EK, ESZAK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 347., 3. o.) szerinti változatban.

A Fővárosi Ítéltábla (Magyar Köztársaság) által 2009. szeptember 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Dr. Donat Cornelius Ebert kontra Budapesti Ügyvédi Kamara

(C-359/09. sz. ügy)

(2009/C 312/20)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Fővárosi Ítéltábla

Az alapeljárás felei

Felperes: Dr. Donat Cornelius Ebert

Alperes: Budapesti Ügyvédi Kamara

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az Európai Közösségek Tanácsának 89/48/EGK ⁽¹⁾, valamint az Európai Parlament és Tanács 98/5/EK ⁽²⁾ irányelve értelmezhető-e akként, hogy a német állampolgárságú felperes, aki németországi ügyvédi szakvizsgával rendelkezik, ottani ügyvédi kamara tagja, magyarországi tartózkodási engedéllyel és munkahellyel bír, magyarországi ügyvédi kamarai tagság nélkül jogosult a fogadó magyar állam hivatalos nyelve szerinti „ügyvéd” elnevezést bírósági és egyéb hivatalos eljárásban, a német nyelvű „rechtsanwalt” és a magyar nyelvű „európai közösségi jogász” elnevezés mellett bármiféle engedély nélkül használni?

2. A 98/5/EK irányelv kiegészíti-e a 89/48/EGK irányelvet, vagyis az ügyvédi hivatás gyakorlásáról a 98/5/EK irányelv a lex speciális az ügyvédi tevékenység körében, míg a 89/48/EGK irányelv kizárólag általában szabályozza az egyes felsőfokú végzettségek elismerését?

- ⁽¹⁾ A Tanács 89/48/EGK irányelve (1988. december 21.) a legalább hároméves szakoktatást és szakképzést lezáró felsőfokú oklevelek elismerésének általános rendszeréről; HL L 19., 16. o., magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 337. o.
- ⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 98/5/EK irányelve (1998. február 16.) az ügyvédi hivatásnak a képzés megszerzése országától eltérő tagállamokban történő folyamatos gyakorlásának elősegítéséről; HL L 77., 36. o., magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 3. kötet, 83. o.

A T-94/05. sz., Athinaiki Techniki AE kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2009. június 29-én hozott végzés ellen az Athinaiki Techniki AE által 2009. szeptember 11-én benyújtott fellebbezés

(C-362/09. P. sz. ügy)

(2009/C 312/21)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Athinaiki Techniki AE (képviselő(k): S.A. Pappas ügyvéd)

A másik/többi fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága, Athens Resort Casino AE Symmetochon

A fellebbező kérelmei

A Bíróság:

- semmisítse meg a megtámadott végzést;
- adjon helyt a fellebbező elsőfokon előterjesztett kereseti kérelmeinek;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező négy jogalapra hivatkozik fellebbezése alátámasztására.

Az első jogalap szerint az Elsőfokú Bíróság helytelenül értelmezte a Bíróságnak a valamely közigazgatási határozat visszavonása jogszerűségének feltételeire vonatkozó korábbi ítélkezési gyakorlatát. Ahhoz, hogy a visszavonás érvényes legyen, feltétel, hogy az adott aktus jogellenessége megállapításra kerüljön, és hogy azt ésszerű határidőn belül visszavonják. A jelen ügyben viszont a Bizottsági az aktusát több mint négy évvel annak elfogadása után vonta vissza, anélkül, hogy azt megindokolta volna.